

Mængde af Kalkmalerier, der stamme fra Tiden før Reformationens Indførelse her i Landet, Kalkmalerier, som efter særlig kyndige Jagmænds Mening i flere Retninger ere meget sjældne, vel endog eneistaende her i Landet, Kalkmalerier, hvis Bevarelse efter de samme paa det Omraade kyndige Jagmænds Mening have baade national og kirkelig Interesse for Landet. Fra det særlige Kirkesyns Side, som ogsaa fra Kirkeministeriets Side, er der derfor ogsaa blevet stillet den Forderung, at man ved en Ombygning af Kirken skulde tage Hensyn til disse Kalkmaleriers Bevarelse. Men Forholdet er nu dette, at et saadant Hensyn medfører en betydelig forøget Udgift til Kirkens Ombygning. Det har forøvrigt allerede medført ikke ubetydelig Udgift til Arkitekt honorar, idet man har maattet fremstafte ikke mindre end 9 Tegninger og Overflag til Ombygning af Kirken, og Grunden til, at man har maattet fremstafte saa mange, er netop den, at Opgaven er saa vanskelig af Hensyn til Kalkmalerierne. Men, da Forholdet nu er dette, at man stiller denne Forderung til Byen, at der ved Ombygning af Kirken skal tages Hensyn til Kalkmaleriernes Bevarelse, og da dette Hensyn vil paaføre betydelig forøgede Omkostninger, og, da der altsaa netop ved Ombygning af denne Kirke „bliver at tage særlige kunstneriske Hensyn til det fra Fortiden overleverede“, og da det er en af de Betingelser, som fra Finansministeriets Side er sat for Statstilskud til Kirkebygninger, saa forekommer det mig, at Skive By maa kunne nære berettiget Haab om at kunne erholde Statstilskud til Ombygning af sin Kirke, forudsat da, at Rigsdagen vil tiltræde den Opfattelse eller de Regler for Statstilskuds Ydelse til Kirkebygninger, som ere foresatte i den nævnte Skrivelse fra Finansministeriet; hvad jeg tillader mig da foreløbig at haabe. Thi at stille den Forderung til Skive By, at den ved Ombygning af Kirken skal tage Hensyn til Kalkmaleriernes Bevarelse, naar denne Forderung medfører betydelig forøgede Udgifter, og saa ikke samtidig være villig til at lade Statskassen tage nogen rimelig Andel i Udgiften, forekommer mig ikke at være ganske billigt eller rimeligt. Jeg vil derfor gerne tillade mig at rette den Henvendelse til den højtærede Kirkeminister, om Ministeren ikke kunde finde sig foranlediget til til anden Behandling af Finanslovsforslaget at stille Forslag om en Bevilling til Ombygning af Skive Kirke. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Svendsen: Det har jo været eller er et Særkende ved disse Forhandlinger om det foreliggende Finanslovsforslag, at næsten største Delen, som man gerne siger, af det, der er blevet jagt, drejer sig om den ny Agrarbevægelse, som er kommet op her i Landet, og som Landmand kan det jo selvfølgelig kun glæde mig. Jeg ser tilfulde den store Betydning, som det vil have for hele Landets Udvikling, hvordan vi i Fremtiden komme til at arbejde paa Agrar spørgsmaalet. Jeg maa virkelig i Modsetning til det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage) sige, at det ikke er noget Stikord, der saa ofte lyder, at naar Bonden har Penge, saa have alle Penge. Det er ingen absolut Følge deraf, som det ærede Medlem mente, at naar Bonden ingen Penge har, saa have de andre heller ingen. Pengene kunne ikke saaledes helt forsvinde; men Sagen er, at naar Bonden har Penge, saa fordeles de paa alle, ikke saaledes, at de fordeles paa den enkelte, men de fordeles paa det hele Samfund. Naar Bonden derimod ingen Penge har, saa er der dog Penge til Stede, fordi de ere samlede paa de enkelte Kapitalisters Hænder, men da virke de ikke saaledes, som naar de spredes ud blandt Befolkningen. Derfor vil det gamle Ord holde Stik, og det skal nok vise sig i Erfaringen, at naar Forholdene igen stille sig saaledes, at Bonden bliver bedre stillet, saa ville alle mærke det. Det er nemlig ikke saaledes, som det ærede Medlem mente, at Landbrugets Stilling nu er den samme som for cirka 25 Aar siden. Det kan maasse være saaledes i en Henseende, fordi Prisene ere trykkede saa langt ned, men der er den Forstel, at de forskellige Udgifter ere vedblevne at stige med mange Millioner Kroner, og derfor viser det sig vanskeligt for Landbruget at saa noget udrettet. Der er blevet talt saa meget om Mangelen paa Program, og der er allerede svaret saa meget dertil, at jeg ikke skal komme nærmere ind derpaa. Jeg skal blot sige, at det er saare naturligt, at et Program først kommer frem, naar vedkommende Foræning er dannet; saa kunne Folk slutte sig sammen og arbejde paa et Program saaledes, som de mene, at Landet kan være bedst tjent med. Til det ærede Medlem fra Ribe (Buss) skal jeg gøre nogle Bemærkninger i Anledning af hans Barme over for Landbruget. Jeg synes, at der var nogen Modsigelse i den Barme, og at der var nogen Halken i de Eksempler, han anførte paa, at han havde vist sig at være den store Agrar i Modsetning til os andre. Jeg skal ikke